

POKROK ZÁPADU

Založen 1871. - Ročník XXXI.

OMAHA, NEBR., VE STŘEDU DNE 28. KVĚTNA 1902.

ČÍSLO 43.

Z AMERIKY.

ZPRÁVY TELEGRAFICKÉ.

Přehled ze světa politického a kronika událostí

Z POLITICKÉHO SVĚTA.

Z Washingtonu.

Co stálo osvozením Kuby. — Odhalen pomník gen. Rochambeau. — Vzájemnost přístřihovaleckého přílivu. — Umrtí angl. velceplavce.

Spojené Státy smlouvou míru se Španělskem vzaly na se povinnost vyrovnání všech nároků amer. občanů proti oné zemi, vzniklé z povstání kubánského v r. 1895. Ve shodě s podmínkami smlouvy utvořil kongres národní komisi. Asi před dvěma měsíci přijal senát Resoluci, žádající od vrchního návládního seznam nároků zařazených, zároveň s jmeny žadatelů a jiné podrobnosti. Odpověď návládního zaujímá 200 stran, z nichž 56 obsahuje nároky s krátkými podrobnostmi o nich. Úhrnný počet nároků jest 542 na sumu \$60,972,077.78. Je to slušný obnos Španělsku za to, že bylo nuceno Kubu opustit.

Předpokládá se však, že komise sníží nároky na rozumnou výši a že bude povoleno asi \$30,000,000. Připomínáme-li ještě naše výhody na válku se Španělskem, tu nás osvození Kuby bude státí okolo 75 milionů dolarů.

K odhalení pomníku slavného francouzského generála Rochambeau na ve Washingtonu přijela delegace, vyslaná prezidentem francouzské republiky Loubetem, aby zastupovala tuto republiku při významné té slavnosti. Ve čtvrtek byla tato delegace přijímána prezidentem Rooseveltem. V čele její nalezl se vrchní velitel franc. armády Brugere, dále admirál Fournier, gen. Chalandier, pluk. Paul Saint Marc, kap. Fillonneau, kap. Lassen a několik jiných důstojníků. V Bílém domě se k této deputaci připojili hrabě Rochambeau a choť, hrabě Lafayette a veleplavce Cambon a choť. Příchod jejich byl ohlédnuto vřelým s děla u Bílého domu. President uvítal deputaci ve východní síni, jasná provázka svou deorou Alici a sestrou své choť, paní Carewovou, jakož i tajemníky a četnými osobnostmi a důstojníky od vojska i loďstva. President podával každému ruku, řekl mu byl veleplavcem představen a všeobecně se vyměňovaly slova pohlavní a blahopřání vzájemného mělo oběma národy. Představení to trvalo asi půl hodiny, načež hosté oběhli ještě tajemníky kabinetu a jiné vysoké úředníky. Odpověď byla hořavě vyvolána na vládní yachtě do Vernon, kde byl zaasazen strom z bojiště u Yorktownu, kde Rochambeau a Lafayette bojovali, na hrob Washingtona bylo položen věnec, a pak večer dával hostiárium prezidentu.

Dne 24. května odhalena byla socha generála Rochambeau-a, kterého slavnost účastnili se prezident se všemi sekretáři a ostatními vládními hodnostáři. Celé město bylo ozdobeno a ulice byly přepínány lidem, vojáky a námořníky. Poněvadž kardinál Gibbons zdržel se vykonání zasvěcovací modlitby, tu učinil tak reverend Stefford, načež prezident krátkou řečí uvítal hosty ku významné té slavnosti a na to hraběnka Rochambeau stáhla cionu se sochy a jakmile tato byla odhalena, tu daly lidu propukly v hřímavý jásot a hudba hrála marseilaisu. Francouzský veleplavce Cambon mluvil pak o činech Rochambeauových francouzsky, na to pronechal se všemi přátelsky veleplavce, Horace Porter a po něm hlavní řeč přednesl senátor Lodge. Francouzská hudba po ukončení této řeči zahrála "St. Spangled Banner" a tím byla slavnost ukončena. Letošní přístřihovalecké výkazy dokazují silné rozmáhání se počtu přístřihovaleckých z rozličných zemí do Spojených států za poslední rok. Za první tři měsíce tohoto roku přišlo do Spoj. Států 370,575 přístřihovaleckých proti 287,120, již přijeli v té samé době roku předcházejícího. Za těchto devět měsíců propuštění byli sem z následujících zemí přístřihovaleckí v množství jak zde jest naznačeno:

	1901	1902
Rakousko-Uhersko	60,075	105,084
Itálie	71,951	95,265
Německo	14,473	16,642
Rusko	52,947	63,282
Anglie	8,587	9,423
Norvéžsko	5,753	8,049
Švédsko	13,566	15,601
Irsko	14,961	13,886
Japan	4,262	8,197

V sobotu ráno po půl šesté hodině zemřel náhle ve Washingtonu anglický vyslanec, lord Pannetot v stáří 74 roků. Po celou zimu trpěl záchodku a dnou, ale vzor tomu konal své povinnosti. Konečně však smel uleh-

nouti a dna mu působila hrozná bolest, tak že lékaři mu museli dávatí opiaty k utišení jich. Všechna pomoc byla marná a Pannetot náhle skončil. Ve Washingtonu zastával úřad veleplavce již od r. 1893 a požíval veliké vážnosti. Pannetot narodil se r. 1828 v Melchově a náležel k nejlepšímu diplomátům anglickým.

Zasedání 57. kongresu.

Malá revoluce v nížli sněmovně. — Blahopřání Kubě. — Rokování o přístřihovaleckém zákonu.

V dolní sněmovně v prvním zasedání tohoto týdne přijato bylo povolení na loďstvo. Dále pro všechny vládní práci ustanovena osmihodinová pracovní doba. Pozemky získané od Indiánů v Spokane, Wash., budou otevřeny dne 31. prosince 1902 pro dovozní cizí zboží. Pro zmrazené vojny povoleno postavení vojenské útlupy v Hot Springs, S. D.

V dolní sněmovně jest dosud republikánská strana v některých otázkách rozštěpena a některé republikánské kongresní hlasují s demokratickou stranou a tak prosazeny byly dodatky k návrhu na povolení na loďstvo, aby ve vládní loďnici byly stavěny tři ze šest nových povolených lodí, kdežto republikáni vidouce obtíže, aby tam stavěna byla pouze jedna. Dále bylo přijato, že kdyby stavěti loď se spiklím dohromady v trust a překazili všechnu soutěž, aby se daly všechny nové lodě stavěti do vládní loďnice.

V zasedání dne 20. května přijala nížli sněmovna následující usnesení, kteréž bylo zasláno novému prezidentu Kubě:

"Usneseno dolní sněmovnou Spojených Států amerických, že tato sněmovna hledí se zadoustupitím na vystoupení dnešní kubánské republiky mezi národy světa a podává jí své blahopřání." V zasedání senátu potvrzeno jmenování Herberta G. Spierce za New Yorku vyslanecem na Kubě a přijata usnesení blahopřání Kubě k jejímu vystoupení mezi samostatné národy a uloženo tajemníkovi zahraničních vztahů, aby usnesení to kubánské vládě sdělil. Dále bylo přijato, aby zprávy o spojeného tisku o nastolení prezidenta na Kubě byly opásky do zápisníku sněmovny a zachovány v nich na památku.

Senát trávil stále ještě nejvíce času rokovaním o šipinské otázce. Dne 21. května nížli sněmovna pokračovala v práci o přístřihovalecké zákoně, při čemž pronášeno mnoho řečí. Shnuté z O. mlávil proti podložením dodávky přístřihovalecké přes Kanadu a Underwood z Ala. mluvil o dodatku na zkoušení přístřihovaleckých, zda-li znají čísti a psátí a dodatky ten v zasedání dne 22. května přijat. Přístřihovalecké z Kuby, Kanady a Mexika jsou osvozeno od daně a hlavy obdávající \$1.50. Dále ustanoveno, že malé dělníky, kteří přicházejí na smlouvu do země, nemohou se počítati herci, umělci, řečníci, zpěváci, katevatoři, profesori na kolejkách a seminářích a osoby patřící k nějakému vědatovství. Další jednání předlohy odloženo na druhý týden.

Smrtelnostný vichr.

V úterý dne 20. května, asi okolo čtvrté hodiny odpolední, přihnál se děsný vichr na okres Pope v Minnesotě a způsobil velké škody nejen na majetku, ale i na životech lidských. Jedna venkovská škola byla úplně rozbita a učitelka, Ida Hansonová, která právě učila, byla okamžitě zabita a několik žáků bylo poraněno. Blíže Bensonu byla vichrem rozbita farma Christiana Olsona a v troskách zabít byl Amund Miller, soused Olsonův, který dělal meňka na návštěvě. Poněvadž vesleř telegrafické a telefonické dráty byly vichrem strženy, tu nebylo možno zjistit dosah celého neštěstí, avšak tolik jest jisto, že velké množství různých farmářských budov bylo zničeno. Po vichru následoval neobyčejně prudký liják. — Ve Wisconsinu, blíže La Crosse spustil se takový příval deště, že i doprava na železnicích byla tím dočasně přerušena, neboť příval ten způsobil různé výmoly na tratích. Na dráze North Western byly vlaky zastaveny úplně. Blíže Midway nalezl se půl míle tratě úplně pod vodou a u Bluff Siding bylo několik set yardů tratě pod vodou vymleté. Největší škody způsobil však tento příval deště v Houston, Minn., neboť celé to městečko bylo zaplaveno vodou.

Krajanka Anna Schwartzová, 59 roků stará, bydlící v E. 341 vých. 71. ul. v New Yorku, pokusila se předminulou nedělí o sebevraždu a musela být dopravena do nemocnice, kdež dána byla pod policejní dohledku. Když Schwartzová přišel v neděli večer domů k večeru, na její manželku ležící v kuchyni na podlaze ve stavu bezvědomí; v dštech držela gumovou rourku, jejíž druhý konec byl připraven k plynovému koutkovu, který byl úplně otevřený. Lékaři doufají, že Schwartzová zůstane na živu.

Poslední zprávy z města smrti.

Obyvatelstvo Martinique nezáhá niteho než byli odvozeno z ostrova skázy.

Poslední výbuch sopky hroznější prvého.

Zeměznáci oavřivili zříceniny města St. Pierre dne 21. května a zde sledovali, že poslední výbuch Mont Pelee byl zhoubnější nežli prvý, který se udál dne 8. května. Severní část města jest úplně zalita lávou a zasypána popelem. Professor Jagger, geolog z university Harvard po ohledání zříceniny se vyslovil, že většina lidí zabita byla výbuchem sopčným tornadem, které nesele v sobě vlnu hořících plynů. Sopka ohrožuje celý ostrov a další výbuchy učiní pobyt obyvatelstva na něm nemožným. Z rozkazu mayora byla elektrárna ve Port de France zavřena, neboť obyvatelstvo se obává, že zelektřina přivábí hromobití a toto že zničí město.

Prudký ustrašeného lidu z vnějšť ostrova hrnou se stále do Port de France. Lid tento netrpěl hladem, ale jest strachem téměř klený a nepřeje si nic jeho jiného, nežli aby byl odvezen z tohoto ostrova skázy, na kterých se již bohužel rozšiřoval a který bude zříten ohněm, nežli zmizí pod hladinou moře.

Všichni konsolové a důstojníci jsou stále obhánali množstvím lidí úplně prosících za odvezení z ostrova. Hora Pelee jest stále ještě zahalená v temný mrak a časem se vnitra sopky ozývá se dunění jako vzdálené barčení hromu. Parník Spojených Států Potomac odjel na ohledání cestu k St. Pierre dne 22. května a jen s největší obtíží podařilo se mu zakotvit u břehu. Kapitan s několika jinými veliteli včelečných lodí vystoupil na břeh a tu shledáno, že i vzhle kathedrály, postavené z mohutného ždva, byly posledním výbuchem rozmetány. Ve stranách sopky se rozzevlelo několik otvorů širokých a z nich vytvářely žluté hořké páry, a z kráteru se řítil hořké bílo v silných proudcích do moře.

M. Clerc, člen legislatury Martinique, prozkoumal, pokud to šlo, okolí sopky a podává o tom následující zprávy:

Vyrazil jsem v pátek z Base Point po cestě vedoucí kolem pobřeží, doprovozen j. M. Fel oamem Chaucelem, inženýrem, a dvarčili jsme do výše 1235 metrů beze vzhledu obtíží. Odtud jsme dalekohledem rozpoznali, že nynější kráter sopky má asi 300 metrů v průměru.

Rybník, který se nalezal u Morne la Croix jest úplně vysušen a veliký železný kříž, jenž stál u úpatí hory, byl úplně rozlit a zdivo, do něhož kříž byl zapuštěn, jest úplně rozmetáno. Horko na onom místě, kde jsme stáli, bylo akoré nenasatěná a kameny polety kolem nás padala také i kusy žhavé sýry a my jsme byli nuceni k rychlému návratu, neboť naše životy byly v nebezpečí. Sestoupení s úbočí hory bylo obtížnější nežli vystupování a zvláště, když dešť popela počal se na nás sypat. Jeden z kamenů zasáhl nás přímo do ramena a srazil ho k zemi. Přece se nám ale podařilo dostat se zpět do Base Point, ačkoli jsme byli úplně vysíleni.

Francouzský ministr kolonií, M. Decrais, poslal úřednickému guvernérovi ostrova M. L. Huere-ovi depeši, v níž ho připomíná, aby učinil přípravy k opuštění ostrova a k odvezení obyvatelstva, kdyby okolnosti toho vyžadovaly. Tisíce lidí odebralo z ostrova Martinique na ostrovy Guadeloupe a na St. Lucia. Parníky Versailles a Willede Tanger odpluly v pátek se 450 obyvateli nešťastného ostrova do jihu Ameriky. Další 1500 odebralo se do Trinidadu a jiných jihoamerických přístavů. Odplutí těchto lodí zavdalo příčinu k bouřlivým demonstracím lidu, který se hromadil na březích přístavů. Mnozí hlásali plakati a nařikali, že byli nuceni zůstat na ostrově a nedali se ani ukopkoti.

Malá výprava amerických přírodovědců odjela z Port de France po parníku Dixie do St. Vincentu, aby zde ohledala pokud možno sopku La Soufriere. Francouzský válečný parník Tage, jenž velí admirál Servan, přijel z New Orleansu na ostrov Martinique se zásobami potravin. Válečný parník D'Assas zakotvil v přístavu v pátek a s ním přjel slavný hvězďák a přírodovědec Camille Flammarion, M. Bloch, inspektor koloniálních financí a M. Lagarde, sekretář ministerstva kolonií. Vojáka a dělníci, kteří po posledním výbuchu přišli do města smrti, aby pokračovali v pohřbívání mrtvol, nalezli velké množství lidí, kteří byli patrně novým výbuchem sopky překvapeni, kteří olupovali mrtvolu a s těmi zločiněmi své práci zastíhání byli hroznou smrtí.

Nyní, když sopka se vyrušila, tu teprve zpozorováno, že jest úplně roztržena od vrchole až k úpatí a trhlina ta jest skoro 400 yardů široká. Nový výbuch dne 24. května. Jak dlouho to bude ještě trvatí nežli Mont Pelee se utiší, to jest skutečně nerozlučitelnou hádankou. Zdálo se, že konečně se sopka vyrušila, ale dne 23. května počala sopka znova a s nově utvořeného jejího kráteru počala obrovský proud vytekati láva a sypal se dešť kamenů a žhavé ho popela do veliké vzdálenosti, takže

lodě nalezající se na moři, deset mil od sopky, musely se rychle obrátiti a prchati z dosahu tohoto ohnivého deště, který spálil všechno naě, dopadnul. Guvernér ostrova L. Huere telegrafoval do Paříže, že jest nemožno přiblížiti se nyní k osutinám města St. Pierre.

Průtrže mračen.

Městečko Decorah v Iowě, ležící několik mil jižně od hranic Minnesoty, bylo postiženo průtrží mračen a celé údolí, v němž Decorah se nalezá, jest pod vodou. Veškeré telefonické a telegrafické dráty jsou stržány a část tratě milwauccé dráhy, vedoucí z Conover do Decorah, zaujímající asi 10 mil jest úplně zničena a vezme to několik týdnů nežli bude tak opravena, aby opět mohla být k dopravě používána. Ačkoli se průtrž udála ve čtvrtek ráno, tu ještě v pátek nedošla žádná zpráva z Decorah a proto nebylo možno zjistiti, zda-li zprávy o znatelných stržáních na lidských životech jsou pravdivy. Decorah jest okrasin středem Winneshiek county, kde jest usídleno též mnoho Čechů. Průtrž způsobila prudkou povodeň v celém údolí, která strhala železniční mosty, tratě, vyvrátila telegrafní sloupy a stromy. Sta lidí bylo nuceno hledati ochranu před náhonou povodní na výšinách. V celé jihozápadní Iowě přišlo velmi silné a na některých místech padaly a deštěm kroupy, které způsobily mnoho škod, hlavně na ovoci. Dešť doprovázen byl silnou bouří a blesk uhořel do mnohých budov. V malém městečku, nazvaném Treynor, bylo několik stavení rozvaleno a kovář Schulz byl při tom těžce poraněn. Na mnohých místech telefonické a telegrafické dráty byly stržány. — Tornado se rozpoutalo dne 22. t. m. sedmí jihozápadně od Elk City v Okl. a rozlohoilo několik obytných stavení, při čemž poraněna značná část lidí, mezi nimi jista paní Combová smrtelně. Residence Knowva byla úplně rozvalena a majitel její se synem byl vichřicí uchváten a odnesen na 100 yardů daleko, avšak naštěstí se jim nic neho nestalo. Vichřice toto postávala ve východní části Rogers Mills okresu a letíc směrem východním, zmizela vše na své cestě do vzdálenosti sto yardů a někde až do vzdálenosti půl míle.

Rakousko-Uhersko.

Novinářská kachna. — Ruští špionové odsouzeni. — Rumunští šidě hledají v Americe zaslíbenou zemi.

Budapeštský dopisovatel londýnského "Daily Chronicle" podal zprávu o nezdáném útoku na život císaře Františka Josefa. Dle tohoto dopisovatele císař odejel prý před nedávem z Vídně do Budapešti. Deset minut před tím, než přijel na nádraží, byl vlak posledně prohlížen a tu byla nalezena ve vagonu, určeném pro císaře, v papíře zabalená bomba. Patrně prý útočník očekával, že vybuchne v tom okamžiku, kdy císař vstoupí do vozu Policie ihned zavedla rozsáhlé vyšetřování a výsledek toho byl propuštěn mnoha železničních zaměstnanců. Dopisovatel podotýká, že byl případ utajován a že císař sám zakázal vídeňským dopisovatelům, aby se o tom zmiňovali. Dle pozdějšího vyšetření se dokázalo, že atentát ten spáchal — londýnský dopisovatel sám ve své fantazii. Novinářská tato kachna způsobila senaci, ale měla krátký život.

Dva ruští špionové, Záleski a jeho nevástí otec, Schuster, odsouzeni byli jeden na 4 1/2 a druhý na 3 1/2 roku do pevnostního vězení při tubé práci. Tento trest si budou odpyčati v pevnosti Plemyslu v Haliči. Vyzvědači toto prodali Rusku nejen mobilisací plány rakouské armády, ale dodali mu i dokonalé vzorky čtrnácti haličských pevností. Jeden z vyzvědačských časopisů podotýká, že tyto dva vyzvědači budou stát říi rakousku mnoho milionů korun, poněvadž plány budou muset býti změněny.

Přes Vídeň jel v těchto dnech veliký počet rumunských židů do Spojených Států. Všichni tyto židé jsou prý hladem zmnoženi a úplně chudí. Do Ameriky odjíždí s toupevnou nadějí, že zde své postavení zlepší. Za tímto vyzvědačské pojedí prý tisíce jiných, neboť židé chtějí úplně opustiti Rumunsko a domnívají se, že v Americe nalezou zaslíbenou zemi.

Rusko.

Návštěva presidenta Loubeta v Rusku. — Neobyčejně nařazení ruského lidu. — Dva atentáty na životy guvernérů.

Volbu záměru návštěvy presidenta Loubeta v Rusku zmíňujeme se v jednom z našich úvodních článků, zde pak uvádíme stručný popis událostí, které se při této návštěvě stěhly. Francouzské loďstvo, jež vezlo presidenta a jeho družinu do Ruska, přibýho do Kronstadtu dne 20. května. Loďstvo bylo slavně uvítáno městskou radou, již president Loubet přijal na palubě již Montcalm. Starosta kronstadtský podal mu na důkaz přátelství dle zvyku chléb se solí, z kteréhož president ochotně pojedl. V přístavu očekávali Loubeta carovi důstojníci a úředníci, načež odveden byl president na carskou yachtu Alexandra a zde uvítán byl srdečně carem, velkoknížetem Michaelem, bratrem carovým, ministrem zahraničních vztahů, hrabětem Lamsdorffem, velkoknížetem Alexiseim a družinou vysokých důstojníků ruských. Jakmile president vstoupil na carskou yachtu, tu byla na ní vztýčena francouzská vlajka. Car odebral se s prezidentem do kajuty, kde důvěrně spolu rozmlouvali, co zatím yachta plula do Peterhovu, kam přirazila v poledne téhož dne. President Loubet byl prý, jenž vycházel z lodi a když potřásl přítomným velkoknížatím ruce, vstoupil s carem do kočáru a byli zavezeni na nádraží, odkudželi vlakem do Carského Sela. President byl ubytován v carském paláci. Večer připravena byla ve slavnostním sále zámečném na počest Loubeta dvorní hostina, na níž se podílelo 185 hostů. Car provalil prvý přítpektek, v němž vřel srdečně presidenta a projevil naději, že je tato návštěva opětným důkazem přátelství Francie s Ruskem. Ve své odpovědi děkoval Loubet carovi za projev přátelství ku Francii.

Dne 21. května president Loubet, car a carevna vdova přehléželi velikou vojenskou parádu. Car jel

ZE ZÁMOŘÍ.

ZPRÁVY PODMOŘSKÉHO LANA.

Rozhledy ve světě politickém i společenském.

Rakousko-Uhersko.

Novinářská kachna. — Ruští špionové odsouzeni. — Rumunští šidě hledají v Americe zaslíbenou zemi.

Budapeštský dopisovatel londýnského "Daily Chronicle" podal zprávu o nezdáném útoku na život císaře Františka Josefa. Dle tohoto dopisovatele císař odejel prý před nedávem z Vídně do Budapešti. Deset minut před tím, než přijel na nádraží, byl vlak posledně prohlížen a tu byla nalezena ve vagonu, určeném pro císaře, v papíře zabalená bomba. Patrně prý útočník očekával, že vybuchne v tom okamžiku, kdy císař vstoupí do vozu Policie ihned zavedla rozsáhlé vyšetřování a výsledek toho byl propuštěn mnoha železničních zaměstnanců. Dopisovatel podotýká, že byl případ utajován a že císař sám zakázal vídeňským dopisovatelům, aby se o tom zmiňovali. Dle pozdějšího vyšetření se dokázalo, že atentát ten spáchal — londýnský dopisovatel sám ve své fantazii. Novinářská tato kachna způsobila senaci, ale měla krátký život.

Dva ruští špionové, Záleski a jeho nevástí otec, Schuster, odsouzeni byli jeden na 4 1/2 a druhý na 3 1/2 roku do pevnostního vězení při tubé práci. Tento trest si budou odpyčati v pevnosti Plemyslu v Haliči. Vyzvědači toto prodali Rusku nejen mobilisací plány rakouské armády, ale dodali mu i dokonalé vzorky čtrnácti haličských pevností. Jeden z vyzvědačských časopisů podotýká, že tyto dva vyzvědači budou stát říi rakousku mnoho milionů korun, poněvadž plány budou muset býti změněny.

Přes Vídeň jel v těchto dnech veliký počet rumunských židů do Spojených Států. Všichni tyto židé jsou prý hladem zmnoženi a úplně chudí. Do Ameriky odjíždí s toupevnou nadějí, že zde své postavení zlepší. Za tímto vyzvědačské pojedí prý tisíce jiných, neboť židé chtějí úplně opustiti Rumunsko a domnívají se, že v Americe nalezou zaslíbenou zemi.

Rusko.

Návštěva presidenta Loubeta v Rusku. — Neobyčejně nařazení ruského lidu. — Dva atentáty na životy guvernérů.

Volbu záměru návštěvy presidenta Loubeta v Rusku zmíňujeme se v jednom z našich úvodních článků, zde pak uvádíme stručný popis událostí, které se při této návštěvě stěhly. Francouzské loďstvo, jež vezlo presidenta a jeho družinu do Ruska, přibýho do Kronstadtu dne 20. května. Loďstvo bylo slavně uvítáno městskou radou, již president Loubet přijal na palubě již Montcalm. Starosta kronstadtský podal mu na důkaz přátelství dle zvyku chléb se solí, z kteréhož president ochotně pojedl. V přístavu očekávali Loubeta carovi důstojníci a úředníci, načež odveden byl president na carskou yachtu Alexandra a zde uvítán byl srdečně carem, velkoknížetem Michaelem, bratrem carovým, ministrem zahraničních vztahů, hrabětem Lamsdorffem, velkoknížetem Alexiseim a družinou vysokých důstojníků ruských. Jakmile president vstoupil na carskou yachtu, tu byla na ní vztýčena francouzská vlajka. Car odebral se s prezidentem do kajuty, kde důvěrně spolu rozmlouvali, co zatím yachta plula do Peterhovu, kam přirazila v poledne téhož dne. President Loubet byl prý, jenž vycházel z lodi a když potřásl přítomným velkoknížatím ruce, vstoupil s carem do kočáru a byli zavezeni na nádraží, odkudželi vlakem do Carského Sela. President byl ubytován v carském paláci. Večer připravena byla ve slavnostním sále zámečném na počest Loubeta dvorní hostina, na níž se podílelo 185 hostů. Car provalil prvý přítpektek, v němž vřel srdečně presidenta a projevil naději, že je tato návštěva opětným důkazem přátelství Francie s Ruskem. Ve své odpovědi děkoval Loubet carovi za projev přátelství ku Francii.

Dne 21. května president Loubet, car a carevna vdova přehléželi velikou vojenskou parádu. Car jel

Anglie.

Kubelík s českým orchestrem v Londýně

Nejslavnější český houslista Jan Kubelík vystoupil dne 23. května v síni St. James v Londýně a byl nadšeně uvítán obecenstvem sň přepilujícími. Kubelík přivezl sebou do Londýna svůj vlastní český orkestr, sestávající z 55 znamenitých hudebníků, jehož kapelníkem jest výtečný mladý skladatel, Oskar Nedbal.

Z republiky kubánské.

Slavnost zrození republiky. — Gratulace presidenta Roosevelta a Loubeta.

V poledne dne 20. května slaveno na celém ostrově zrození nové republiky a za volání slávy, hraní hudby a za nadšeného zpěvu vřazen byl kubánský prapor na vládní budovy a na starou pevnost v Havaně.

Guvernér Wood vykonal poslední úřední výkon prohlášením nově zvolené ústavní vlády a oznámil, že nový prezident nastupuje vládu v republice die ústavy. President Palma pak prohlásil na to skončení vlády Soustáti na ostrově a započeti vlády samostatné a svolal kubánský národní sněm bez kongres k prvému jeho zasedání.

Město bylo slavnostně a náročně vyzdobeno a nebylo jediné chatrče, aby nebyla ozdobena. V ulicích postaveny byly nákladné brány a hlavně obchodní budovy vypraveny byly velmi bohatě. Počasí bylo skvělé. Veškeré lodě v přístavu výsperkovány byly praporky. V centrálním parku postavena byla socha Svobody na podstavci, na němž dlouhou dobu stála socha královny Isabely.

Na náměstí před vládním palácem shromáždilo se nesmírně mnoho lidí, aby viděli první vztýčení kubánské vlajky, již před desítky lety první vztýčil na počátku povstání Cestedes.

Když obřady nastolení presidenta Palmy byly v paláci vykonány a prohlášen guvernéra Wooda a presidenta Palmy přečtena, tu gen. Wood podal prezidentu Palmovi tento pšpis od presidenta Roosevelta:

"Presidentu a kongresu republiky Kuby. — Pánové: Dne 20. tohoto měsíce bude vojenský guvernér na Kubě die mého nařazení plněnásti svou správu a vládu nad ostrovem Kubou, aby byla na dále vykonávána die znění ústavy přijaté ve vašem ústavodárném schůzi a pak prohlásil vojenské obsazení Kuby vojskem našim za skončené. V době té si přeji vysloviti vám upřímné přátelství a blahopřání Spojených Států a naše nejvícejší naděje na stálost a úspěch vaší vlády, na dobrodruží míru, spravedlnosti a blahobytu, na spofadnou svobodu mezi vašim lidem, jakož i na trvalé přátelství mezi republikou Spoj. Států a republikou Kubou. Theodore Roosevelt, president Spojených Států."

Emile Loubet, president francouzské republiky, nalezaje se na cestě k ruskému caru, poslal z Kronstadtu telegrafický pozdrav nové republice. Anglická vláda poslala první svého vyslance ku vládě Kuby, a kdyby ho byl president Palma přijal, tu by byl se stal tento první z vyslanců a předsedou těchto ve úkor amerického vyslance. Vláda naše požádala však Palmu, aby neuznával anglického vyslance Cardena, jež anglická vláda poskyla z konsula na vyslanec, dokud neprijde náš vyslanec Squire, aby neměla Anglie přednost před naší republikou, jež z Kuby učinila samostatný stát.

Má se za to, že asi tři neb čtyři evropské vlády pošou vyslance své na Kubu a sice Anglie, Německo, Francie a Španělsko. V zasedání kubánské snemu podána byla předloha, v níž se navrhuje, aby dána byla amnestie všem provinilcům. Nižší dům přjel předlohu tu beze všech námitek; v senátu má přijiti k projednávání v pondělí. Bude-li i zde přijata, tu americký ministr Rathbone a jeho společníci, odsouzení pro veliké krádeže do vězení, budou propuštěni na svobodu.

Senát přijal poděkování zemi, kongresu a lidu Spojených Států za všechno, co pro Kubu učinili v minulosti dobrého. President Palma počle k potvrzení senátu jmenování Gonzala de Quesada za vyslance kubánského ve Washingtonu.